

Energi handler om effektivitet; miljø handler i høj grad om energieffektivitet. Vi har store muligheder, også eksportmuligheder, i en fornuftig energipolitik; det fremgik i øvrigt også af hr. Hansen-Nords og andres ordføreres indlæg her i dag. Dansk industri har store afsætningsmuligheder i kraft af det, vi kan på energiområdet: vedvarende energi, vind har været nævnt, lad mig bare også nævne afsøvling og røgensning, effektive kraftværker osv. som andre eksempler; men der er mange, mange, mange gode illustrationer af denne tanke om, at miljø og energi hænger sammen.

Man kan også sige, at vores miljøpolitik og vores miljøpolitiske mål slet ikke kan opfyldes i Danmark, uden at vi har energisektoren med, og derfor er det rigtigt at se de to ting under ét. Det spændende ved vores diskussioner med aktørerne – hvis jeg nu må bruge det udtryk – i sektoren er, at vi faktisk er enige om, når vi sidder omkring bordet, at miljø og energi hører godt sammen. Jeg tror heller ikke, at der på lidt længere sigt er nogen modsætning mellem miljø, energi, beskæftigelse og industriel konkurrence- og omstillingsevne.

Jeg tror, der var en af ordførerne i dag, der sagde: Dansk industri er nødt til at have billigere energipriser end andre for at klare sig. Vi er nødt til at have billigere energipriser for at klare os, ellers går det meget, meget, meget, meget dårligt med vores konkurrenceevne.

Her vil jeg i al stilfærdighed minde om, at Japan har været det land, den økonomi i verden, der af gode grunde har været udsat for de højeste energipriser, men i kraft af teknisk snilde, omstillingsevne osv. har forstået at forvandle dette handicap til en styrkeposition, så Japan for mange af sine nøgleprodukter har lavere energiomkostninger pr. produceret enhed end sine konkurrenter i Europa.

Derimod: I de lande, der nærmest har foræret deres erhvervsliv energien gratis – jeg tænker først og fremmest på Central- og Østeuropa, hvor man altså virkelig har givet industrien en god chance i kraft af billig energi – dér har konkurrenceevnen, som enhver ved, været elendig. Jeg tror, at hvis man gennemførte den analyse, som i øvrigt Verdensbanken og andre allerede har gennemført, så vil man se, at sammenhængen mellem konkurrenceevne, energipriser osv. er langt mere sammensat, end man undertiden får indtryk af.

Vi er heldigvis alle her i Folketinget enige om målsætningen, måske bortset fra Fremskridts-

partiet, som ikke udtalte sig om det, men alle andre ordførere, der udtalte sig om det, var enige om det rigtige i at tilstræbe en reduktion med 20 pct. af CO₂ i år 2005, som det er nedfældet i »Energiplan 2000«.

En gang imellem kan det måske være svært at få øje på, hvilke midler der egentlig skulle føre frem til dette mål; det får vi også lejlighed til at diskutere senere hen i dag, men jeg har lagt mærke til, at folk har sagt, at vi ikke må reducere vores afhængighed af kul, vi må ikke gøre mere ved transporten i form af højere priser på transporten, vi må ikke bruge grønne afgifter i forhold til erhvervene, vi må ikke pålægge elværkerne at finansiere omlægningen fra kraftvarme. Jeg tror endda, at kataloget over alt det, vi ikke må, er betydelig længere, end jeg her har nævnt. Jeg tror ikke engang, at jeg har ydet ordførernes indlæg fuld retfærdighed. Der er nok endnu flere punkter, vi ikke må røre. Men så står det vanskelige spørgsmål jo tilbage: Hvad gør vi så, hvis vi i øvrigt er fælles om målet?

Fru Eva Møller sagde, at der er tre mål for energipolitikken i Danmark. Hun sagde, at det må være forsyning, det må være miljø, og det må være økonomi. Jeg mener, at hun har fuldstændig ret. Man kan altid diskutere, i hvilken rækkefølge man skal nævne de tre ting, men det er de tre afgørende mål, og for regeringen er det magtpåliggende både at sikre miljøet, forsyningen og økonomien i projektet. Jeg synes godt, at man har lov til at sige – og dér er jeg altså enig med hr. Peter Hansen-Nord, for jeg mener faktisk, at dansk energipolitik hidtil har været lidt af en succeshistorie – at vi har bevist, at det er muligt at forene både miljø, forsynings sikkerhed og økonomi.

Det er ikke rigtigt, når det hævdes, at regeringen er ligeglad med forsynings sikkerheden eller underprioriterer forsynings sikkerheden, men lad mig bare nævne et eksempel:

Hvis vi for at opfylde vores mål i højere grad skal basere os på naturgas i fremtiden, er det naturligvis en forudsætning for elværkerne, at de kan få den tilstrækkelige tilgang af naturgas, også efter at de danske ressourcer i Nordsøen er sluppet op. Det har regeringen allerede taget fat på i forhandlingerne med Norge for at sikre, at der i givet fald vil være leverancer også efter år 2010, 2012, alt efter, hvornår vores ressourcer nu er opbrugt.

Det må også være i vores interesse, som man eksempelvis har gjort det på Skærbækværket, hvor man har sagt, at vi baserer os på naturgas-